Biblia – Księga na dzisiaj

„Twoje Słowo jest prawdą” – Ew. Jana 17:17.

Biblia jest najbardziej interesującym i pouczającym zbiorem pism, jaki kiedykolwiek istniał. Jej 66 ksiąg jest dziełem co najmniej 60 autorów, z których ostatni żyli 19 stuleci temu, a najwcześniejsi około 5 tysięcy lat temu. Ze wszystkich książek, jakie są obecnie dostępne do czytania, ta księga jest najbardziej na czasie. Ona przedstawia pełne i odpowiednie objaśnienie życia, problemów życiowych, sposobności i możliwości. Nade wszystko jednak, ona wskazuje na Tego, który jest źródłem szczęścia, radości i pokoju. Popularna tradycja głosi, że pierwsze księgi Biblii były napisane przez Mojżesza około 1400 lat przed Chrystusem.

W świetle nowoczesnych naukowych badań udowodniono, że Mojżesz posłużył się częściowo istniejącymi już dokumentami, których oryginały pochodzą sprzed dalszego tysiąca lat wstecz.

Wewnętrzne dowody zawarte w pierwszych 11 rozdziałach Księgi Rodzaju wykazują, że ta pierwsza część Biblii, zawierająca historię stworzenia Ogrodu Eden, potopu, wieży Babel aż do czasów Abrahama, oryginalnie istniała w pismach sumeryjskich w formie pisma klinowego i w języku przodków Abrahama, żyjących w dolinie Eufratu około 500 lat wcześniej niż Abraham opuścił tę ziemię, aby udać się do Chanaanu. Jest to bardzo blisko okresu, kiedy prymitywne pismo obrazkowe ustępowało miejsca bardziej precyzyjnej formie pisma klinowego i jest całkiem możliwe, że te pierwsze biblijne historie były najpierw spisane na tabliczkach glinianych w piśmie obrazkowym. W dniach Abrahama, Izaaka i Jakuba pismo klinowe było przeważającą formą pisma i jest bardzo prawdopodobne, że Mojżesz wszedł w posiadanie zbioru zapisów z tego okresu, włączając w to nie tylko oryginalne historie dotyczące stworzenia, lecz również historie życia patriarchów, które to przetłumaczył na język hebrajski, tworząc w ten sposób Księgę Rodzaju w takiej formie, jaką posiadamy obecnie. Do tej księgi Mojżesz dodał pozostałe księgi znane jako księgi Mojżesza. Księga Hioba – pochodząca z niezależnego źródła i prawdopodobnie istniejąca już od 400 lat – weszła w posiadanie Mojżesza w tym samym czasie i została dodana do zbioru, który wkrótce stał się uświęconym zbiorem ksiąg Izraela. Podczas następnego tysiąca lat dodane były pozostałe historyczne, prorockie i poetyckie księgi Starego Testamentu.

Historyczne księgi powstawały od czasu do czasu, w miarę jak powoływani do tego ludzie spisywali wiarygodne historie czasów, w których żyli; ostatnia z nich, Nehemiaszowa, doprowadza historię do 4 wieku przed Chr. Dzieła żydowskich proroków należą do okresu między 800 do 400 przed Chr., a był to czas, kiedy nadzieja na przyjście Mesjasza wysuwała się na pierwsze miejsce.

W czasach Nehemiasza Stary Testament – mniej lub więcej w tej formie jak obecnie – został uznany za świętą Księgę Żydów.

Całość Nowego Testamentu była skompletowana w stosunkowo krótkim okresie czasu – pomiędzy 50 a 100 rokiem po Chr. Pisarze byli przeważnie osobistymi naśladowcami Jezusa Chrystusa z wyjątkiem św. Pawła i św. Łukasza. Przyjęcie tych Ksiąg i tylko tych nastąpiło po blisko 200 lat istnienia chrześcijaństwa. Wiele innych ksiąg z różnych okresów, zarówno ze Starego, jak i Nowego Testamentu, zostało za ogólną zgodą wykluczonych ze zbioru, który obecnie tworzy Pismo Św. Te inne księgi znane są pod ogólną nazwą „Apokryfów” .

Biblia jest najstarszą Księgą z istniejących. Przetrwała burze 45 stuleci. Ludzie starali się wszelkimi sposobami zgładzić ją z powierzchni ziemi: ukrywali ją, palili, posiadanie jej było karane śmiercią; najbardziej wyrafinowane i okrutne prześladowania czekały tych, którzy wierzyli w Biblię, a jednak Księga ta żyje do dzisiaj. Dzisiaj, kiedy wielu z jej wrogów śpi w śmierci, a setki książek napisanych w celu obniżenia wartości i wpływu Biblii zostało dawno zapomnianych, Biblia znów znalazła swą drogę do każdego narodu i ludzi na ziemi, została opublikowana w więcej niż tysiącu różnych języków i dialektów.

Pisma Biblii zawierają: prawo, etykę, poezję, dramaty, historię, podróże, proroctwa, romanse, filozofię, polityczne i społeczne pouczenia, wszystko, co ma do czynienia z życiem człowieka. Jej autorzy różnili się charakterem tak jak i jej treść. Królowie, książęta, poeci, filozofowie, rybacy, mężowie stanu i kapłani, biedacy, bogacze, kaznodzieje, wygnańcy, prawnicy, sędziowie – ludzie ze wszystkich niemal klas i zawodów przyczynili się do napisania tej Księgi. Generał Smuts powiedział raz na ten temat: „Kiedykolwiek widzę coś wielkiego albo coś rzeczywiście wzruszającego, umysł mój zawsze powraca do języka Starego Testamentu. Jest to język ludzkiego serca, język ludzkiego umysłu i duszy, wyrażający czyste ludzkie uczucia i ludzkie pobudki posiadające tę powszechność, która jest zrozumiała dla wszystkich ras i wszystkich wieków”. Żadne inne pisma uważane za święte nie posiadają takich cech. Święte księgi islamu i buddyzmu – tych dwu wielkich, nie opierających się na Biblii religijnych systemów – nie mogą

być porównywane z Biblią. Nie podają one szczegółowej historii narodów, jak to czyni Biblia, ani też nie poruszają z takim autorytetem i logiką węzłowych zagadnień odnoszących się do człowieka, jego pochodzenia i przeznaczenia, nie piszą o przyczynach dozwolenia zła i jego zakończeniu. Biblia zasługuje na uważne przemyślenie przez każdego myślącego człowieka. Na ziemi jest uciśnienie narodów z zamieszaniem, bardzo jest zatem potrzebny głos mówiący z autorytetem. Biblia jest tym głosem.

BIBLIA JEST KSIĘGĄ NA DZISIAJ

Jako zapis historyczny Biblia jest niedościgniona. Przeszło 2/3 jej treści stanowią historyczne zapisy. Te opowieści są prawdziwe i wiarygodne. Profesor Sayce – jeden z wielkich archeologów – powiedział: „Nawet przez moment nie waham się przyznać, że badania archeologiczne w Assyrii i Egipcie całkowicie potwierdzają oświadczenia Starego Testamentu”. Profesor Yahuda – inny uczony – oświadcza: „Każde archeologiczne odkrycie w Palestynie i Mezopotamii, odnoszące się do okresu opisywanego przez Biblię – potwierdza niezbicie dokładność jej historycznych zapisów”. Sławny kaznodzieja z 19 stulecia – dr H. Grattan Guinness powiedział: „Biblia jest kartą historii. Ona przedstawia panoramiczny pogląd na cały bieg wydarzeń od stworzenia i upadku człowieka do czasu końcowego sądu i zaprowadzenia nowych niebios i nowej ziemi. Bez Biblii historia byłaby przedstawieniem nieznanych rzek wypływających z nieznanych źródeł do nieznanych mórz; lecz pod jej kierownictwem możemy śledzić całość wydarzeń od ich źródła i widzieć koniec od samego początku”.

W pierwszych księgach Biblii znajduje się dowód, że pierwsze jej rozdziały były pisane w Mezopotamii około 25 stuleci przed Chrystusem. W ten sposób rozpoczęta historia była kontynuowana przez następnych pisarzy przez około 2 tysiące lat i była skompletowana na 400 lat przed narodzeniem się Chrystusa. W ostatnich dziesiątkach lat 19 wieku rozpoczęto krytykę dokładności historycznej Biblii – lecz obecnie ten krytycyzm okazał się nieuzasadniony – w większości na skutek odczytania egipskich i azjatyckich zapisów i dalszych odkryć archeologicznych. Olbrzymia ilość wykopalisk dokonanych w Mezopotamii, Palestynie i Egipcie od roku 1914 sprawiła, że praktycznie każda część historii biblijnej jest obecnie potwierdzona lub wyjaśniona przez wyniki tych prac.

Opublikowano liczne prace naukowe, które podają te fakty. Werdykt badań przeprowadzonych w 20 stuleciu potwierdził, że historia zawarta w Biblii jest prawdziwa!

W Biblii są ponadto zawarte utwory poetyckie, dramatyczne i filozoficzne. Księga Ruty jest idyllicznym romansem sprzed 3 tysięcy lat. Księga Estery jest rzadkim studium ludzkiego charakteru. Pasjonujący dramat Księgi Hioba stanowi silny kontrast do umiarkowanego monologu Kaznodziei Salomonowego, a silne akcenty Przypowieści Salomonowych do subtelnej łagodności Pieśni Salomonowych. Księga Dziejów Apostolskich może być uważana za żywą i interesującą księgę podróżniczą, a Księga Psalmów jest pełna najbardziej pobudzającej poezji.

Każdą z tych ksiąg należy czytać powoli i z uczuciem, jako dzieło sztuki posiadające własne cechy charakterystyczne i swoje szczególne wartości. W sprawach praktycznych i kulturalnych codziennego życia Biblia jest pewnym przewodnikiem. Dla dobrego zdrowia ciała i umysłu Biblia zawiera przykładowe pouczenia. Dla kierownictwa w sprawach narodów, jak i w stosunkach między jednostkami – Biblia jest najlepszym autorytetem. Ona była natchnieniem twórczego geniuszu pisarzy, poetów i malarzy poprzez całe stulecia; jest nie mniej skuteczna w życiu zwykłych mężczyzn i kobiet, którzy ją czytają i studiują. Biblia jest księgą życia codziennego.

W końcu i nade wszystko – Biblia jest Boskim Objawieniem. Człowiek nie żyje tylko chlebem. On cieszy się pełnią i obfitością życia tylko przez świadome staranie się wypełniania Bożej woli. Dla wszystkich takich Biblia jest nauczycielem.

Biblia oświadcza, że grzech i śmierć są intruzami pomiędzy ludźmi, i pewnego dnia zostaną usunięte. Pierwsze istoty ludzkie były stworzone bezgrzeszne, nie podlegające śmierci, z pełnymi zdolnościami do używania dóbr ziemskich dla swego dobra. Niestety tragedią ludzi stało się to, że zapomnieli o zasadach sprawiedliwości i pozwolili, aby samolubstwo, nieposłuszeństwo i niesprawiedliwość zdobyły wpływ na bieg ich życia. Nieodwołalnie nastąpiły boleści, choroby i śmierć i trwają aż dotąd. Historia biblijna opisuje cały ten smutny proces i mówi o przyjściu na ziemię Jezusa Chrystusa, Syna Bożego – w celu odkupienia świata od grzechu i skutków tego grzechu.

Natychmiastowym owocem Jego życia i śmierci na ziemi jest rozwój Kościoła – światowego zgromadzenia chrześcijan poświęconych Jego służbie. Dalsze owoce staną się widoczne, kiedy Jego Królestwo na ziemi będzie ustanowione i kiedy pod Jego błogosławioną kontrolą i administracją Kościoła ludzkość będzie wyuczona i pokierowana na tę lepszą drogę, która spowoduje zaprzestanie wojen, zniesie choroby, ubóstwo i wszelkie zło, na które cierpi obecnie ludzkość i przyniesie koniec grzechowi i śmierci. A wtedy wypełnią się słowa: *„Połkniona jest śmierć w zwycięstwie”*, albowiem *„śmierci tam więcej nie będzie”*.

A zatem Biblia jest księgą przyszłości. Czas spędzony na jej czytaniu, studiowaniu i dyskutowaniu nie będzie

czasem straconym. Nie może się zdarzyć, aby to nie spowodowało rozszerzenia umysłu i uszlachetnienia charakteru, uczynienia uważnego jej czytelnika bardziej troskliwym dla innych, bardziej uczynnym dla swych współbliźnich, bardziej upewnionym co do przyszłości. Zapewne utwierdzi to inteligentną wiarę w Boga i przekonanie, że ludzie mają przed sobą ważne przeznaczenie, sięgające daleko poza granice rzeczy widzialnych i znanych i rozciągające się na całą wieczność.

R-
„Straż”